

16. juli 2012

Besvarelse af forsvarsudvalgsspørgsmål nr. 353 stillet af folketingsmedlem Gitte Lillelund Bech, V.

Spørgsmål nr. 353:

Ministeren bedes uddybe fordele og ulemper ved en smal A60-model med geografisk samplacering, jf. FOU alm. del - bilag 124.

Svar:

Redegørelsen fra arbejdsgruppen for modernisering af ledelsen af forsvaret gennemgår de grundlæggende træk ved en "smal" A-60 model, herunder at den indebærer en omfattende delegering af opgaver og kompetencer til styrelsesniveauet, således at styrelser kan løfte policyudvikling på udvalgte områder, og at sager fra styrelser færdiggøres i styrelsen med henblik på direkte forelæggelse for ministeren.

Som det fremgår, vurderes modellen at have en række fordele, herunder at risikoen for dobbeltarbejde mellem departement og styrelse minimeres, og at der er gode muligheder for at udnytte de fagspecifikke kompetencer i styrelserne.

Det vurderes samtidig, at udfordringen i denne model er at styre og koordinere opgavevaretagelsen på styrelsesniveau gennem klare retningslinjer og processer. Der er risiko for at miste evne til at kvalitetssikre på departementalt niveau, ligesom styrelserne kan miste fokus på ansvaret for implementering og drift som konsekvens af inddragelsen i policyudvikling. Modellen kan også resultere i stærke, autonome styrelser, som kan forfølge egne dagsordener, hvilket kan være uhensigtsmæssigt set fra et departementalt synspunkt.

Som det fremgår af redegørelsen, har arbejdsgruppen drøftet muligheden for at gå i retning af en "smal" A-60 model" med en endnu større delegering af ansvar fra departementet. Arbejdsgruppen har ikke forfulgt denne mulighed yderligere. Det skyldes blandt andet hensynet til de i redegørelsen opstillede stående krav til organiseringen af ledelsen af forsvaret. Det skyldes også de ønsker til forbedringer, som på en række områder lægger op til en tættere relation mellem den politisk/civile og den militære ledelse, snarere end en delegering af større ansvar – herunder for politikudvikling – til den militære ledelse.

I den i redegørelse beskrevne model B beskrives fordele og ulemper ved en samplacering af Forsvarsministeriets departement og Forsvarskommandoen. Det fremgår blandt andet, at bevarelsen af det nuværende antal beslutningsniveauer indebærer en fortsat risiko for misforståelser og manglende klarhed, men dog en vis grad af kvalitetssikring. Modellen indebærer også en fortsat sekventiel proces arbejdsproces. Samlet set vurderes modellen at indebære relativt store etableringsomkostninger og et mindre potentiale for korte, effektive beslutningsveje og styrket implementeringskraft.

Givet redegørelsens vurderinger forekommer det, at en kombination af en "smal" A-60 model kombineret med samplacering af Forsvarsministeriets departement og Forsvarskommandoen ikke i udpræget grad vil medføre de ønsker til forbedringer, som fremhæves i arbejdsgruppens kommissorium. Endvidere indebærer disse modeller en række ulemper, herunder relativt store etableringsomkostninger set i forhold til potentialet for forbedringer.